

prenechané dôverné podklady a informácie môžu byť sprístupnené iba takým pracovníkom, ktorí ich potrebujú na naplnenie zmluvy,

zmluvné strany zaviazu týchto pracovníkov v súlade s touto dohodou o dôvernosti,

na žiadosť, najneskôr však pri ukončení spolupráce zmluvných strán, musia byť všetky dôverné informácie získané v tejto súvislosti nenávratne vymazané alebo vrátené druhej zmluvnej strane?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúca sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách; Ú. v. ES L 201, s. 37; Mim. vyd. 13/029, s. 514).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada (Španielsko) 8. marca 2012 — Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. a i.

(Vec C-125/12)

(2012/C 174/22)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Mercantil n°1 de Granada

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., Ignacio Alba Muñoz, Administrador concursal de Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. a Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 199 ods. 1 písm. g) smernice Rady 2006/112/ES (¹) z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, ktorý uvádza, že „1. Členské štáty môžu stanoviť, že osobou povinnou platiť DPH je zdaniteľná osoba, ktorej bola vykonaná ktorákoľvek z týchto dodávok:... g) dodanie nehnuteľného majetku, ktorý bol predaný dlžníkom uznaným súdom v konaní o nútenom predaji“, v súdnom konaní začatom ako konkurz na návrh platobne neschopného dlžníka vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje len na prevody, ktoré sa striktne pridržiavajú vlastného likvidačného charakteru tohto konania alebo likvidačnej fázy, v ktorej sa toto konanie nachádza, formou predaja daných nehnuteľností, ku ktorému dôjde v dôsledku celkovej likvidácie jeho majetku alebo za predpokladu, že konkurzné konanie možno okrem iných možností ukončiť likvidáciou podniku v úpadku, zahŕňa tiež akýkoľvek iný prevod nehnuteľného majetku vykonaný zo strany dlžníka, na ktorého majetok bol vyhlásený konkurz, počas konkurzného konania?

2. Má sa článok 199 ods. 1 písm. g) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty vykladať v tom zmysle, že „konanie o nútenom predaji“, na ktoré odkazuje, zahŕňa kolektívne súdne konanie o platobnej neschopnosti, v ktorom došlo počas ktorejkoľvek fázy nútenej likvidácie majetku a čisto z dôvodu vhodnosti k dobrovoľnému predaju niektorej alebo niektorých častí majetku, alebo naopak, odkazuje len na povinné procesné úkony určené na likvidáciu majetku dlžníka uznaného súdom?

3. V poslednom uvedenom prípade, ak článok 199 ods. 1 písm. g) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty striktne odkazuje na povinné opatrenia zamerané na predaj majetku dlžníka uznaného súdom, má sa takéto ustanovenie vykladať v tom zmysle, že z tohto ustanovenia vylučuje prenesenie daňovej povinnosti v súvislosti s DPH v každom prípade prevodu nehnuteľného majetku dlžníkom, na ktorého majetok bol vyhlásený konkurz, z dôvodu vhodnosti a účelnosti v záujme konkurzného konania, a mimo celého procesu celkovej likvidácie jeho majetku, a treba teda upustiť od uplatnenia vnútroštátneho právneho predpisu, ktorý rozšíril skutkové okolnosti článku 199 ods. 1 písm. g) smernice 2006/2012 na okolnosti, ktoré toto ustanovenie neobsahuje?

(¹) Ú. v. EÚ L 347, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Nemecko) 8. marca 2012 — Magdeburger Mühlenwerke GmbH/Finanzamt Magdeburg

(Vec C-129/12)

(2012/C 174/23)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Žalovaný: Finanzamt Magdeburg

Prejudiciálna otázka

Ponechalo rozhodnutie Komisie z 20. mája 1998 [č. K(1998) 1712] (¹) nemeckému zákonodarcovi diskrečnú právomoc pri formulácii § 2 druhej vety bodu 4 Investitionszulagengesetz (zákon o investičných príplatkoch z roku 1996, ďalej len „Inv-ZulG“) v znení Steuerentlastungsgesetz 1999 (zákon o daňových úľavách na rok 1999) z 19. decembra 1998, ktorá umožňuje prijať právnu úpravu zvyhodňujúcu investície spadajúce do

jej pôsobnosti, pri ktorých sa záväzné investičné rozhodnutie prijalo pred uplynutím lehoty na prebratie rozhodnutia Komisie, resp. pred zverejnením plánovaných opatrení v Bundessteuerblatt (Spolkový daňový vestník, ďalej len „BStBl“), ale k dodaniu predmetu investície, resp. k stanoveniu a vyplateniu príplatku došlo až potom?

(¹) Rozhodnutie Komisie č. 1999/183/ES o možnej štátnej pomoci Nemecka pri spracovaní a predaji nemeckých poľnohospodárskych výrobkov formou existujúcich predpisov o národnej regionálnej pomoci [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 60, s. 61).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 19. marca 2012 — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona/Generalidad de Cataluña

(Vec C-139/12)

(2012/C 174/24)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

Odporca: Generalidad de Cataluña

Prejudiciálne otázky

- Ukladá smernica Rady 77/388/EHS (¹) zo 17. mája (teraz smernica 2006/1[1]2/ES z 28. novembra) v článku 13 časti B písm. d) bode 5 povinnosť uložiť bez oslobodenia daň z pridanej hodnoty na transakcie predaja akcií zdaniiteľnou osobou, ktoré zahŕňajú nadobudnutie vlastníctva k nehnuteľnostiam, vzhľadom na výnimku, ktorú stanovuje pre cenné papiere dávajúce ich držiteľovi *de jure* alebo *de facto* práva vlastníctva alebo držby nehnuteľného majetku alebo jeho časti?
- Pripúšťa smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája existenciu noriem, ako je článok 108 Ley del Mercado de Valores (španielsky zákon o trhu s cennými papiermi) 24/1988, ktorý ukladá na nadobudnutie väčšinového podielu na základnom imaní spoločnosti, ktorej majetok tvoria predovšetkým nehnuteľnosti, nepriamu daň, ktorá je odlišná od DPH, nazývanú daň z prevodu majetku bez zohľadnenia skutočnosti, že účastníci transakcie môžu byť podnikateľmi, pričom nie je vylúčený prípad, že ak by došlo k priamemu prevodu nehnuteľností namiesto akcií alebo podielov, transakcia by podliehala DPH?

- Je so slobodou usadiť sa zaručenou článkom [43] Zmluvy o ES (teraz článok 49 ZFEÚ) a so slobodou pohybu kapitálu upravenou v článku 56 Zmluvy o ES (teraz článok 63 ZFEÚ) zlučiteľná vnútroštátna norma, akou je článok 108 Ley del Mercado de Valores (španielsky zákon o trhu s cennými papiermi) z 28. júla 1988 v znení doplňujúceho ustanovenia 12 zákona 18/1991, ktorým sa zďaňuje nadobudnutie väčšinového podielu na základnom imaní spoločností, ktorých majetok tvoria predovšetkým nehnuteľnosti nachádzajúce sa na území Španielska, a to bez toho, aby umožňoval preukázať, že nadobúdaná spoločnosť vykonáva ekonomickú činnosť?

(¹) Smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977, šiesta smernica o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23).

Žaloba podaná 29. marca 2012 — Európska komisia/Španielske kráľovstvo

(Vec C-151/12)

(2012/C 174/25)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Valero Jordana a B. Simon, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor

— vyhlásil, že Španielske kráľovstvo si v súvislosti s povodiami vnútri Spoločenstva nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 8, článku 7 ods. 2, článku 10 ods. 1 a 2 a z oddielov 1.3 a 1.4 prílohy V smernice 2000/60/ES (¹) Európskeho parlamentu a Rady z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva, a

— zaviazal Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia sa domnieva, že Španielske kráľovstvo nesprávne prebralo ustanovenia smernice 2000/60/ES uvedené v jej žalobných návrhoch, keďže španielska právna úprava sa vzťahuje len na povodia v rámci Spoločenstva na území Španielska. V dôsledku toho, pokiaľ ide o povodia v rámci Spoločenstva (ktorých vody pretekajú niektorou z autonómnych oblastí), neboli uvedené ustanovenia prebraté do španielskeho právneho poriadku.

(¹) Ú. v. ES L 327, s. 1; Mim. vyd. 15/005, s. 275.